

[Socialministeren.]

dem staaende længere, uanset om de i øvrigt er Arbejdere. Dette blev for øvrigt vist ogsaa fremhævet af Ordføreren for det radikale Parti. Disse Eksempler kan altsaa ikke paa nogen Maade begrunde et Brud som det i 1927; de viser intet.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen endte sin udprægede partipolitiske og sagligt indholdsløse Tale med at sige, at Ministeren vilde pleje sit Partis Interesser. Mit Parti har ingen speciel Interesse med Hensyn til dette Forhold; det har vi alle. Vi har alle den Interesse at gøre Sygekasserne saa gode som muligt og fremfor alt ikke skade dem. Og naar samtlige Sygekassemedlemmer staar bagved her, halvanden Million, 67 pCt. af den danske Befolkning, ved det ærede Medlem meget godt, at det er ikke mit Partis Interesse, jeg plejer; det gaar langt ud over det Parti, jeg tilhører. Det er den danske Sygekassebevægelses og den almindelige Befolknings Interesser, jeg plejer, og det vil jeg haabe, at jeg bliver ved med.

Den ærede Ordfører Hr. Carlsen-Skiødt spurgte mig, om det var min Mening at prøve paa at skabe et reelt Privilegium for Arbejderklassen. Nej, det er min Mening at genindføre den Tilstand, som med det ærede Medlems Tilslutning — jeg haaber, at han ved, at han tidligere har givet Tilslutning til den — har været etableret her i Landet i mange Aar, lige op til 1927. Og der er ikke noget Privilegium for nogen som helst ud over ubemidlede Medlemmer af Arbejderklassen og de dermed ligestillede; og det er netop ogsaa Meningen, at de skal have dette Privilegium, for Sygekasserne er indrettet for dem.

Naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt tilføjede, at det var meget uheldigt at ændre bestaaende Love, blot fordi man skiftede Regering, har en af de andre ærede Ordførere allerede sagt dertil: Det Argument retter sig netop imod det konservative Folkeparti og Venstre, der i 1927 i en pludselig Stemning, fordi vi skiftede Regering, og de troede, at de havde Flertallet i vort Folk, ændrede den 30 Aar gamle Praksis. Det kan derimod ikke rettes mod os, som vender tilbage til det, alle Partier har været enige om gennem en Menneskealder.

Det, der for en stor Del skabte Bitterheden i Arbejderklassen og Socialdemokratiet paa Grund af det, der skete i 1927, var netop, at man ikke alene skar ned, man forlod indenfor den sociale Lovgivning det Synspunkt, som der — som den kon-

servative Ordfører i en anden Sag, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, sagde — i tidligere Tid, ogsaa i 20erne, i 1921 og 1924, havde været Enighed om mellem alle Partier, at denne skulde man ikke i for høj Grad kaste ud i Partipolitikken. Det var i Virkeligheden til Ære for vort Land, om man her til Gavn for de syge, gamle og Børnene kunde skabe en forsvarlig Lovgivning.

Dette Synspunkt blev forladt af Venstre og Konservative paa Omraade efter Omraade i 1927, blot paa Grundlag af dette ganske tilfældige Regeringsskifte. Det blev forladt endogsaa paa vigtigere Omraader end dette her. Jeg husker f. Eks. det Forlig, der blev sluttet i 1924 om Arbejdsløshedslovgivningen. Jeg tror ikke, jeg husker galt her, naar jeg siger, at det var en almindelig Forudsætning, en udtrykkelig udtalt Forudsætning fra socialdemokratisk Side, hvor man fandt sig i adskillige Forringelser, at dette Lovforslag, hvis der blev Enighed om det fra alle Sider, skulde betragtes som en nærmere Fremtids Arbejdsløshedslovgivning. I 1927 brød man ind her og skabte ogsaa her Bitterhed.

Derfor er det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt meget uheldig, naar han taler om det uheldige i at ændre bestaaende Love, blot fordi vi skifter Regering. Hvad den sociale Lovgivning angaar, stammer i hvert Fald alle de uheldige Sider fra det Brud paa Fortiden, der blev indledet i 1927; og da jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har en mere følsom Samvittighed end det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, vil jeg bede ham om, naar han kommer hjem i sit Lønkammer, at granske over, om den Fortid, som det konservative Folkeparti ogsaa har været med til, ikke er af samfundsmæssig Betydning med Hensyn til at skabe den størst mulige Enighed i Befolkningen om en fornuftig Sociallovgivning, og om han ikke burde gøre Afbiigt for det Spring til Siden, han var med til at foretage i 1927.

Det er i hvert Fald ud fra disse Forhaabninger og i den deraf følgende velvillige og forhandlingsvillige Stemning, jeg har fremsat dette Forslag, der ikke er noget Ultimatum. Jeg har fremsat det, fordi det er det, alle har været enige om op igennem Aarene.

Kan man finde et andet Grundlag, som kan skabe Enighed om noget nyt og bedre end det nuværende — og der var jo Antydninger af en saadan Forhandlingsvillighed, i hvert Fald hos det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt; hvis der var det hos det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, saa